

Rezime

– Svet u kojem živimo, zemaljski svet, sam po sebi je svet Materije i Iluzije, nezavisno od toga ko od moćnih bića, koje nazivamo bogovima, Zemljom vlada. Međutim, Bog ili bogovi koji sada vladaju Zemljom – do naše pune nesnalažljivosti su preko svojih dodatnih iluzija ovaj naš, i njihov svet učinili pravim lavirintom.

– Dakle, nije Iluzija sama po sebi zlo, neznanje, mrak, antievolucionizam. Ako kritična masa čovečanstva ne bi robovala posebnim i dodatnim iluzijama koje nam je nabacio Vladar Zemlje, ovaj isti svet Iluzije bi bio jedno iluzorno, ali prijatno iluzorno mesto za život. Naše bi u tom slučaju bilo samo da imamo svest o iluzornosti takvog sveta. Ovako, mi moramo da se borimo i za raskrinkavanje iluzija koje nam je dodatno nabacio Vladar Zemlje.

– Jedna od perspektiva rešenja je da postanemo kao lucidni snevači, koji se u snu sete da sanjaju, te tako postaju gospodari dešavanja u snu. Tako bi oni koji se probude za Iluziju i iluzije postali Gospodari Iluzije. Da nije ekstremno jake Iluzije i iluzija, te masovne svesti teške sedam milijardi ljudi, koja ih podržava, mnogi od probuđenih već bi bili Gospodari Iluzije.

1. Raskrinkavati Iluziju i iluzije, iluzije u duhovnosti su najopasnije, uranjanje svesti u Materiju i Iluziju... Ima mesta za konfuziju, pa da malo razgraničimo ove ključne pojmove.

2. Najpre, kako ovo može biti svet Iluzije, kada nam je u svakodnevnoj percepciji ovo najrealniji mogući svet? Najstabilniji mogući! Kako drvo, kuća, čovek – mogu biti iluzija, kad ih vidimo tako

jasno da jasnije nije ni moguće videti takva bića i objekte u ovom svetu?!

3. Postoji priča o nekom filozofu koji je objašnjavao kako je sve oko nas iluzija, a njegov prijatelj mu baci kamen na nogu. Ovaj jaukne. „Ako je kamen iluzija, kako može da udarac kamenom zaboli?“

4. Ovo je banalizacija koncepta o Iluziji i iluzijama. Dodatno se tu mešaju i različite predstave o iluzijama ili obmanama. Mi možemo da pojam iluzije vezujemo za nekakve vazdušaste ili maglovite predstave ili dešavanja, kao što je to u pričama o duhovima, koji se jedva naziru, jedva su dostupni i čulu vida, a jedva ili nikako ostalim čulima. Onda nam u tom slučaju priča o Materiji kao Iluziji zaista nikako ne može proći, nikako ne može biti shvaćena. I oni koji se drže ove bukvalne predstave o iluziji – koncept o svetu Materije kao svetu Iluzije ne mogu u dubljem smislu ni razumeti.

5. I svet Iluzije predstavlja određeni vid Postojanja, određeni vid realnosti. I ko je duboko svestan Iluzije i iluzija – ne iskoračuje iz ovog istog sveta, ovaj isti svet mu se ne rastvara kao magla, ne postaje mu nevidljiv.

6. Svest o Iluziji i iluzornosti proizilazi iz unutrašnjeg, ne iz spoljašnjeg viđenja. Spoljašnje viđenje se fiksira na postojeće predstave. Da, sada je kamen realnost, kamen postoji, kao što je i telo u koje udara realnost, i ono postoji. Međutim, živimo u svetu, kao što kaže H. Trismegistos: „nastajanja, cvetanja i nestajanja“. To isto telo, koje nam je sada čista i najjasnija moguća realnost, realnost u sadašnjoj situaciji, realnost našem spoljašnjem vidu – ako ne sutra, a ono možda za koju godinu, već može biti prah, možda i bukvalno sagori u nekom požaru. Kamen jeste dugoročniji, ali je podjednako podložan istom procesu, samo na mnogo duže staze.

7. U široj perspektivi posmatrano, sve što vidimo oko sebe: i jeste i nije, danas jeste, sutra možda već nije. Sutra, ili za koju godinu. Posmatramo danas neko drvo, i ono je za nas realnost, zauzima određeni prostor u ovom svetu. Ne možemo proći kroz njega. Već sutra, ili za koji mesec, neko iseče to drvo (i uskoro ono sagori, postane pepeo). Dođemo na isto mesto, isti onaj prostor koji je zauzimalo drvo – prazan je. Mi sada možemo proći kroz taj prostor.

8. Svest o Iluziji i iluzijama znači svest o dubljoj pozadini, o kosmičkim dimenzijama svega što postoji oko nas.

9. I nije ova svest pitanje pukog bezličnog viđenja, kao nekakve igre. To je mnogo ozbiljnije, dublje, sudbonosnije pitanje – **U ŠTA INVESTIRAMO SVOJU ENERGIJU**. Mi je moramo ulagati i u ovaj svet Iluzije, jer je naše iluzorno fizičko telo vezano za svet Iluzije i ne može postojati ako svoju Energiju ne ulažemo i u njega. Prvenstveno polazeći od hrane. Ali nije u redu ako mi svu svoju pažnju i Energiju ulažemo u Iluziju i iluzije. Onda nam se cela naša svest, celo naše biće sele u Iluziju i u Materiju. Uranjaju u ono što danas jeste, sutra nije. Onda znači da „sutra“ i naša svest i naše biće već više nisu, ako su zarobljeni okovima Iluzije i Materije, u okviru njihovih ciklusa „nastajanja, cvetanja i nestajanja“.

10. Ali nije u redu ako mi svu svoju pažnju i Energiju ulažemo u Iluziju i iluzije. U tu kritičnu zonu je danas svakako ušla kritična masa čovečanstva. Opsednutima novcem i svim drugim materijalno-iluzornim vrednostima možda već nema manevarskog prostora za okretanje nepropadljivom delu nas samih, nepropadljivim vrednostima. No, svako ide svojim putem, putem svojih opredeljenja, u tome ne treba jedni drugima da smetamo.

11. Svet u kojem živimo, zemaljski svet, sam po sebi je svet Materije i Iluzije, nezavisno od toga ko od moćnih bića, koje nazivamo bogovima, Zemljom vlada. Međutim, Bog ili bogovi koji sada vladaju Zemljom – do naše pune nesnalažljivosti su preko svojih dodatnih iluzija ovaj naš, i njihov svet učinili pravim lavirintom.

12. Ovaj svet je Karantin-Pakao-Zatvor. Mi imamo iluziju da živimo sasvim normalne svoje živote u sasvim normalnom svetu. Ima tu problema, ima dosta negativnosti, ali, u suštini, život je lep.

13. Ovaj svet i mi u njemu po logici stvari – možemo biti samo jedna od brojnih planeta i područja sa živim bićima, uzmimo samo naše bliže okruženje. Po logici stvari – i naš Sunčev sistem mora da vrvi od života i živih bića. Ali, drugačijeg sastava, drugačije logike, drugačijeg tipa življenja i funkcionisanja. Mi život i živa bića vezujemo isključivo za one uslove koji nama znače život, vazduh, voda, hrana, te kako slične uslove ne vidimo na drugim planetama u Sunčevom sistemu – zaključujemo kako smo usamljena živa bića u Sunčevom sistemu, a možda i u Galaksiji.

14. Da li mi namerno želimo da imamo ovako ograničeno viđenje i gledište, rezonovanje? A ko bi normalan to svojevolumno želeo?! Naravno da tu dolazimo do priče o Bogu ili bogovima koji vladaju Zemljom, i koji su nam iz svojih interesa nabacili ova ograničenja u percepciji i u rezonovanju. Stoga i imamo Zemlju kao – kosmički Karantin. Jer oni koji vladaju ovim Karantinom sprečili su i sprečavaju naše eventualne kontakte sa drugim živim bićima iz Sunčevog sistema. Sa tim ograničenjima mi zaista niti možemo videti, niti dokazivati postojanje drugih živih bića u Sunčevom sistemu i u njegovom bližem okruženju, niti nam ono deluje logično, s obzirom na naše poimanje uslova za život i za postojanje živih bića na određenoj planeti ili nebeskom telu.

15. Ovo su neke krupnije, kosmološke iluzije. Ostale, „bezbrojne“, koje imamo na svakom koraku, pa i u duhovnosti, u kojoj su one najopasnije, jer su vezane za rast naše svesti, teme su ostalih tekstova.

16. Bog ili bogovi koji su nam na svet koji je Iluzija sam po sebi, nabacili još more iluzija u okviru njega, držeći nas u strahu i neznanju, svakako su to učinili iz svojih sebičnih interesa, jer smo im takvi odlični energetske resursi. Da nije tako, oni bi radili u korist rasta naše svesti, u korist pravih proširivanja naših spoznaja, ne bi nas na svakom koraku sputavali i navodili manipulacijama na krive puteve.

17. Zamislamo da nije tako. Zamislamo da nemamo nad sobom ovakve bogove ili ovakvog jednog Zlog Boga Zemlje. Čak, ne mora to da bude ni neki dobar bog, neka nam je dozvoljeno da sami kreiramo, u pravom smislu, svoju zemaljsku sudbinu. Ako je takva varijanta moguća.

18. Mi bismo i u tom slučaju još uvek bili u svetu Iluzije, i Materije kao vida Iluzije. Mi bismo još uvek bili u svetu „nastajanja, cvetanja i nestajanja“. Mi bismo tada slobodno spoznavali svet Materije i Iluzije. Neometani manipulacijama i ograničenjima kojima smo sada okovani.

19. Iluzija kao osnova ovog sveta bi ostala, ali ne i „bezbrojne“ iluzije preko kojih nam Vladar Zemlje ograničava i zarobljuje svest, sprečava u evolucionizmu, bori se protiv našeg evolucionizma.

20. Dakle, nije Iluzija sama po sebi zlo, neznanje, mrak, antievolucionizam. Ako kritična masa čovečanstva ne bi robovala posebnim i dodatnim iluzijama koje nam je nabacio Vladar Zemlje,

ovaj isti svet Iluzije bi bio jedno iluzorno, ali prijatno iluzorno mesto za život. Naše bi u tom slučaju bilo samo da imamo svest o iluzornosti takvog sveta. Ovako, mi moramo da se borimo i za raskrinkavanje iluzija koje nam je dodatno nabacio Vladar Zemlje.

21. Uzmimo situaciju u kojoj pomoću naočara zalazimo u trodimenzionalni virtuelni svet. On je odličan za učenje i sticanje iskustava i bez kretanja po realnom, ovom fizičkom, recimo – realnom svetu. Tačno je da mi ne možemo učiti lekcije najpotpunije ako imamo svest da smo u virtuelnom svetu. Što smo uživljeniji u taj virtuelni svet – to potpunije, dramatičnije doživljavamo sam taj svet, te na njega reagujemo kao na realni svet, pa je i korist od iskustava iz njega – kao korist od iskustava iz realnog sveta.

22. E, ali zamislimo kako nas u okviru programa tog virtuelnog sveta neko navede da imamo predstavu kao da je taj virtuelni svet jedino mogući i jedino postojeći, jedna jedina realnost, da je ona isto što i Univerzum! Jasno je da mi u tom slučaju počinjemo da se gubimo u tom svetu, svest počinje da nam se deformiše i da se gubi u lavirintima takvog iluzornog sveta. **Iluzija, koja nam je, DOZIRANA I KONTROLISANA, bila na korist, sa preterivanjem postaje OPASNO štetna.**

23. Upravo takav analogni proces imamo danas na delu na našoj planeti, tj. u čovečanstvu. Zahvaljujući Bogu ili bogovima koji vladaju ovim našim svetom.

24. Da se Bog ili bogovi koji upravljaju Zemljom nisu opasno zaneli u svojim iluzijama – ne bismo ni mi, jer oni su naši makrokosmosi, oni po svojim zakonima organizuju zemaljski život. (Šta je u tom našem životu izvorno Stvoriteljevo, a šta njihova intervencija, i na nama, i na životu na Zemlji – daleko smo od toga da pouzdanije znamo.)

25. Kako je to gubljenje u iluziji opasno možemo videti po analogiji sa onim ko se sa naočarima za trodimenzionalni svet izgubi u njemu. Takav više ne bi mogao da normalno funkcioniše u ovom svetu. Odnosno, šizofrenične osobe su prirodna analogija za takvu pojavu: za njih su puna realnost iluzije koje imaju u svom umu, u svojoj svesti, oni se po njima vladaju, a ne po zakonima realnog fizičkog sveta. Te nisu sposobni za funkcionisanje u realnom fizičkom svetu. Ako produžimo tu analogiju: osobe koje su se previše zanele u iluzijama ovog sveta, koje su opsednute materijalno-finansijskim i ostalim iluzornim vrednostima, za svet van ovog sveta Iluzije su – šizofrenične osobe. I kao takve verovatno nakon smrti funkcionišu u nekim predelima kosmički realnih, neiluzornih svetova.

26. Kako postati Gospodar Iluzije? Način je, na osnovu iznete logike, jasan i jednostavan, a praktično je – ne-moguća misija: primeniti metod lucidnog snevača. Lucidni snevač se u snu seti da sanja, i onda se poigrava dešavanjima u snu, po svojoj volji.

27. Oni mi koji smo bar koliko-toliko odmakli u svesnosti samog sveta Iluzije, a posebno u raskrinkavanju iluzija koje nam je Vladar Zemlje dodatno nabacio, svakako jesmo na dobrom putu da postanemo lucidni snevači u ovom svetu, dakle – gospodari Iluzije. A da li ćemo nekada, u nekom trenutku u tome uspeti? Da Iluzija nije ovako preterano jaka – imali bismo dosta šansi. Ovako... borimo se, pa ćemo videti.

28. Tj. ona je jaka na osnovu toga što je skoro sedam milijardi zemaljskih bića podržava svojom pažnjom i Energijom, smatrajući je za punu i jedinu, jedino moguću realnost. Da nije tako jake masovne svesti i njenog pothranjivanja Iluzije i iluzija, da ta ista masovna svest opako i jadovito ne steže i ne guši one koji su za Iluziju budni, a na sve to dolaze i mehanizmi Vladara Zemlje, da nije svega toga – svaki realno probuđeni već bi se, kao gospodar Iluzije, poigravao njome poput lucidnog snevača.

29. Na drugoj strani, tim je očiglednija opasnost, ne samo beskorisnost nego i štetnost od svakog podleganja Iluziji i iluzijama, osobito u duhovnosti. Time se samo pojačava, sve opasnije i nepovratnije, šizofreničnost za duh ili dušu koja se nakon ovog vrati u neke varijante kosmički realnih svetova. Ako uopšte i može da im se vrati... Ali, Iluzija i iluzije ne bi bile to što jesu – da se oni koji su u njihovoj vlasti, oni koji im u sebi daju vlast i legitimitet, grčevito ne bore da same iluzije održe u sebi, da ih održe u životu, da ih vide i doživljavaju kao punu realnost.

30. Mi ne možemo jedni drugima raskrinkavati iluzije i jedni druge oslobađati od iluzija. To je poduhvat koji isključivo svako za sebe mora da izvede, odnosno, ko je voljan da to izvede – treba da bude otvoren za vođstvo onih koji su u tom procesu malo dalje odmakli.

Preneseno sa: <https://kuthumimanu.wordpress.com/2016/05/29/svet-iluzije-i-iluzije-vladara-ze mlje/>